

อนงค์นาค
 สมสรี เขียน
 NUMS-ENGIS วาด

โสมสิริ

เขียน

การอ่านดีจากรากศัพท์สันสกฤต

อนุสรณ์เดือนค้างฟ้า

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอร์เรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

๓๗๘ ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐-๒๔๒๒-๙๙๙๙ ต่อ ๔๔๖๔, ๔๔๖๕ E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks Us Publishing

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้ใช้บริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น

การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใดๆ นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด

ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ. ลิขสิทธิ์และพบว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-9301-9

เผยแพร่ครั้งแรก กรกฎาคม ๒๕๖๔

เจ้าของ ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์เปอร์เรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)
กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ศิริ บุญพิทักษ์เกศ • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิริตกพันธ์
รองกรรมการผู้จัดการ ศศกร วัฒนาสุทธีวงศ์ • ที่ปรึกษา อังอาจ จิระอร
บรรณาธิการบริหาร ปรียดา มั่นสมันตรี • บรรณาธิการ มรินทร์ กิจธรรม
ผู้จัดการส่วนศิลปกรรม วณิชชา สนิทชน • ศิลปกรรมปก นวพรษะ เอื้อพัชยาการ
ออกแบบรูปเล่ม วรรณศิลป์ สุวิทย์เสถียร • คอมพิวเตอร์ งามนุช ศรีสุขไช
ผู้จัดการส่วนผลิตและควบคุมคุณภาพ ดวงมล บุญจันทร์
พิสูจน์อักษร จีรพรรณ เมื่อนพังงา, ธีรภรณ์ รัตนสถิตกุล

ผลิตจากวัสดุรีไซเคิลและกระบวนการผลิตที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากลว่า
เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับหลักการความยั่งยืน

Made from certified Eco-friendly materials and processes for sustainability.

คำนำสำนักพิมพ์

ไม่มีสิ่งใดจริงยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นกลีบดอกไม้ที่ร่วงโรย
หรือสังขารของมนุษย์เองก็ตาม

นั่นคือความเป็นจริงที่จะไม่มีวันเปลี่ยน แต่โสมสิริ
กลับทำให้เราเข้าใจว่า ถึงแม้กลีบกุหลาบจะร่วงโรย แต่ชื่อเสียง
ของเดือน ดร.ณภพ ดลประสพแพรว ไม่เคยโรยรา

เราขอเชิญทุกท่านมาร่วมอาลัยและรำลึกถึงการจากไป
ของชายผู้เป็นดั่งเดือนค่างฟ้า เรื่องราวของเขาจะยังคงสืบต่อไป
อีกนานเท่านาน เป็นอนุสรณ์เดือนค่างฟ้า สลักลึกไว้ในใจของ
ผู้อ่านอย่างมิอาจจางเลือน

พลิกอ่านเรื่องราวไปกับเรา

บทโหมโรงจากข้าผู้ประพันธ์

กุหลาบขาว ตัวแทนความสง่าซึ่งจะยังคงอยู่อย่างไม่มีวัน
จากไปไหน เช่นเดียวกับฉายาที่เขาได้รับ ‘เดือนค่างฟ้า’ คำที่
ใครต่อใครต่างใช้เรียกชายชื่อ ‘เดือน ดรัณภพ ดลประสพแพรว’

ทุกหนึ่งปีที่ผันผ่านนับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๖ หน้าโรงแรม
อภิรัชไพศาลจะมีช่อกุหลาบสีขาวนับไม่ถ้วนวางไว้ เพื่อรำลึกถึง
การจากไปของเดือน ดรัณภพ

มีทั้งช่อเล็ก ช่อใหญ่ แต่ทุกช่อล้วนหมายรำลึกถึงการ
จากไปของเดือนค่างฟ้าแห่งวงการบันเทิงไทย

ในฐานะผู้เขียนนวนิยายเรื่องดังเดือนค่างฟ้า ข้าพเจ้าเขียน
หนังสือเล่มนี้ขึ้นเพื่อแทนความคิดถึงที่มีต่อเขา...ผู้เป็นดังขวัญใจ
ชาวไทยทั่วประเทศ

‘หนังสืออนุสรณ์เดือนค่างฟ้าแห่งวงการบันเทิงไทย

เดือน ดรัณภพ ดลประสพแพรว’

ผู้ปรารถนาเพียงเศษเสี้ยวหนึ่งแห่งความทรงจำ

โสเมสิริ

บทรำลึกผ่านไออุ่นแห่งฤดูเหมันต์

หากย้อนเวลากลับไปราว ๔๐ ปีที่แล้ว วงการบันเทิงไทย เคยเกิดการสูญเสียครั้งใหญ่อย่างไม่มีใครคาดคิด การจากไปของนักแสดงดังแห่งยุค ‘เดือน ดรรชนี’ ผู้เป็นทั้งตำนานแบบอย่าง และขวัญใจแฟนหนังไทยในขณะนั้น

ชื่อเสียงอันโด่งดังของเดือนถือว่ายู่บนจุดสูงสุดของเส้นทางสายนักแสดง โดยเฉพาะช่วงที่มีการเปิดตัวภาพยนตร์เรื่อง ‘ผ่านภาพเพื่อพบเจอ’ ในเดือนธันวาคม ปี ๒๕๒๖

เดือน ดรรชนีถูกพูดถึงอย่างล้นหลามตลอดระยะเวลาตั้งแต่ก้าวเข้าสู่วงการบันเทิง เขาเริ่มถ่ายนิยายสารวันรุ่นครั้งแรกตอนอายุ ๑๖ ปี เดิมเป็นคนรูปร่างสูงใหญ่ จึงดูโตกว่าเพื่อนวัยเดียวกัน

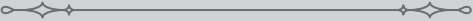
จากนั้นไม่นานก็มีแมวมองจากค่ายต่าง ๆ เล็งเห็นถึงเสน่ห์อันน่าดึงดูดของเด็กหนุ่มคนนี้จึงชักชวนเข้าวงการอย่างเต็มตัว กระนั้นเส้นทางชีวิตของเดือนค้ำฟ้าดวงนี้กลับไม่ได้สวยงามเสมอไป...ติดตามได้ในหนังสืออนุสรณ์เดือนค้ำฟ้าแห่งวงการบันเทิงไทย เดือน ดรรชนี ดลประสบแพรว

ไออุ่นแห่งฤดูเหมันต์

สารบัญ

บทที่ ๐๑	อัตชีวประวัติ เดือน ดรรณภาพ	๑
บทที่ ๐๒	จุดเริ่มต้นของเดือน	๑๓
บทที่ ๐๓	ขวัญใจชาวไทย	๑๙
บทที่ ๐๔	พระเอกนอกจอ	๒๕
บทที่ ๐๕	ดาราบ้นดาล	๒๘
บทที่ ๐๖	ฝากไว้ในเสียงเพลง	๓๑
บทที่ ๐๗	๑๒ ธันวาคมของทุกปี	๓๙
บทที่ ๐๘	รักที่ไม่อาจเปิดเผย	๔๒
บทที่ ๐๙	สัมภาษณ์พิเศษ เดือน ดรรณภาพ	๕๕
บทที่ ๑๐	สัมภาษณ์พิเศษ จากคนในวงการบันเทิง ถึงเดือน ดรรณภาพ	๖๘
บทส่งท้าย		๙๖

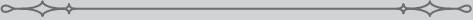

อุทิศแด่ดวงเดือน

ผู้ไม่เคยเลือนหาย

ไปจากความทรงจำ

โสมสිර

บทที่ ๐๑

อัตชีวประวัติ
เดือน ดรัณภพ

ข้าพเจ้านายดรณ์ภพ ดลประสบแพรว์ ชื่อเล่น เตือน ปัจจุบันอายุ ๒๕ ปี เกิดเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑ ตรงกับวันอังคาร แรม ๙ ค่ำ เดือนยี่ (๒) ปีระกา ข้าพเจ้าเติบโตมาในครอบครัวที่มีเพียงพ่อตรงค์และแม่นิภา เรามีกันอยู่สามคน เดิมทีญาติฝ่ายพ่อและแม่มีน้อยนิดอยู่แล้ว ไม่ค่อยรู้จักใครมากนัก แต่ก็มีความสุข พวกท่านสามารถเลี้ยงดูบุตรชายคนหนึ่งให้เติบโตใหญ่ท่ามกลางการเลี้ยงดูของผู้ปกครองเพียงสองคน บางครั้งก็ยิ้มมือป้าแจ่ม หัวหน้าแม่ครัวประจำสวนส้มตรงค์มาช่วย ป้าแจ่มโอบอุ้มเลี้ยงดูข้าพเจ้าประหนึ่งลูกหลานแท้ๆ ข้าพเจ้าเองก็รักท่านเหมือนแม่แท้ๆ อีกคนเช่นกัน

นานมาแล้ว พ่อเคยเล่าถึงตอนที่ท่านเพิ่งรู้จักกับแม่ให้ฟังว่า ท่านทั้งสองพบกันที่ร้านอาหารตามสั่งติดลำธารเจ้าโปรดของพ่อ วันนั้นเป็นวันธรรมดา ไม่มีเรื่องราวชวนตลกขบขัน กระทั่งท่านพบหญิงสาวคนหนึ่ง เธอมีใบหน้าจิ้มลิ้ม เสียงหวานไพเราะ ยามบทเพลงผ่านวิทยุดังขึ้น สตรีผู้นั้นก็ร้องฮัมตามทำนอง

หลังจากนั้นเธอก็มักจะมานั่งตากลมพร้อมอ่านหนังสือคู่ใจที่ร้านนี้อยู่บ่อยๆ พ่อไม่เคยเห็นผู้หญิงคนไหนชอบข้าวของพะรุงพะรังเท่านี้มาก่อน แต่ถ้าประเมินด้วยสายตาก็ได้ไม่ยากว่าทั้งหมดที่ถือมาคงเป็นนวนิยาย ไม่ก็นิตยสารดารา และนับแต่นั้น ร้านอาหารเจ้าโปรดก็ถูกเปลี่ยนยศเป็นเจ้าประจำ